

10 lipca 1932 r.

EO1b 31/26

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16243.

Kl. 19 ~~a~~ 28.

19a 31/26

Tadeusz Nowak
(Katowice, Polska)
i Henryk Hercig
(Katowice, Polska).

Zespół narzędzi do dyblowania podkładów bez wyjmowania ich z toru kolejowego.

Zgłoszono 16 grudnia 1930 r.

Udzielono 13 kwietnia 1932 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy dyblowania podkładów bez wyjmowania ich z toru kolejowego, a przedmiotem jego jest zespół narzędzi, składający się z cylindrycznego świdra do drzewa, łyżki do wyjmowania wiorów z otworu, uchwytu z otworem do prowadzenia i zabijania dybla oraz drewnianego trzpienia, zakładanego w otwór uchwytu.

Na rysunku zespół narzędzi według wynalazku jest przedstawiony tytułem przykładu, przyczem fig. 1 i 2 przedstawiają cylindryczny świder do maszynowego wiercenia drzewa w przekroju poprzecznym oraz widoku z boku; fig. 3 i 4 — świder ta-

ki do ręcznego wiercenia; fig. 5, 6 i 7 — świder, składający się z trzech oddzielnych części; fig. 8 i 9 — łyżkę do wyjmowania wiorów z wywierconego otworu; fig. 10 i 11 — uchwyt z otworem do prowadzenia trzpienia w widoku z boku i z góry, ustawiony ponad wywierconym otworem; fig. 12 przedstawia w widoku bocznym trzpień drewniany, zakładany w otwór uchwytu, w celu prowadzenia i zabijania dybla, wreszcie fig. 13 — zabijanie dybla w podkład w przekroju.

Jak wiadomo, podkład niszczy się i butwieje najbardziej w tych miejscach, gdzie wkręcone są wkręty, przytrzymujące stopę

szyny. Aby umożliwić dalsze używanie takiego podkładu, należy zbutwiałą otwór zażyblować. Do tego celu służy zespół narzędzi według wynalazku. Po wyjęciu wkrętu i podkładki szynowej należy wbić w stary otwór kołek drewniany i dopiero teraz przystąpić do wywiercenia nowego otworu zapomocą świdra do drzewa, przystosowanego bądź do ręcznego, bądź do maszynowego wiercenia, jak to przedstawiają fig. 2 i 4. Przeznaczony do tego celu świder według wynalazku wyróżnia się ze znanych świderów tego rodzaju tem, że w górnej części ponad rozwiertakiem *C* posiada dwa ostrza łyżkowe *D*, wykonane na poboczniczy stożka ściętego.

Poza tem taki świder może być wykonany z trzech oddzielnych części, mianowicie z górnej, t. j. właściwego trzpienia *G*, przystosowanego do ręcznego lub maszynowego wiercenia, części środkowej *K*, posiadającej dwa ostrza *D* na poboczniczy stożka ściętego, jak poprzednio, oraz z części dolnej *C*, zakończonej drobnym gwintem *N*, jak w normalnym świdrze. Dolna część świdra, czyli rozwiertak *C* jest zaopatrzony w gwintowany trzpień *M*, wkręcony w odpowiedni otwór górnej części *G* świdra i ustalony nakrętką *I*. W ten sposób wszystkie trzy wspomniane części świdra mogą być zestawione. Po wywierceniu otworu i wyjęciu świdra należy otwór ten oczyścić z wiorów. Do tego celu służy łyżka według fig. 8 i 9, posiadająca w dolnej części spiralny płaski gwint, zakończony płaskim ostrzem. Następnie ponad wywierconym otworem należy ustawić uchwyt według fig. 10 i 11 z otworem *R—S* do doprowadzenia i zabijania dybla. Uchwyt ten w dolnej części posiada wykrój *O—S* (fig. 10) do dokładnego przystawienia do stopy szyny.

Do zabijania dybla, wprowadzonego w

otwór uchwytu, służy drewniany trzpień *W* z opancerzoną główką *U* i z wkręcanym na gwint zakończeniem *Z*, wpuszczanem w otwór dybla.

Schemat zabijania dybla, prowadzonego w otworze uchwytu, przystawionego do stopy szyny, jest przedstawiony w przekroju na fig. 13.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zespół narzędzi do dyblowania podkładów bez wyjmowania ich z toru kolejowego, znamieny tem, że składa się z cylindrycznego świdra (*C*) do drzewa, łyżki (fig. 8) do wyjmowania wiorów z wierconego otworu, uchwytu (*T*) z otworem (*R—S*) do prowadzenia i zabijania dybla oraz z trzpienia (*W*), zakładanego w otwór uchwytu.

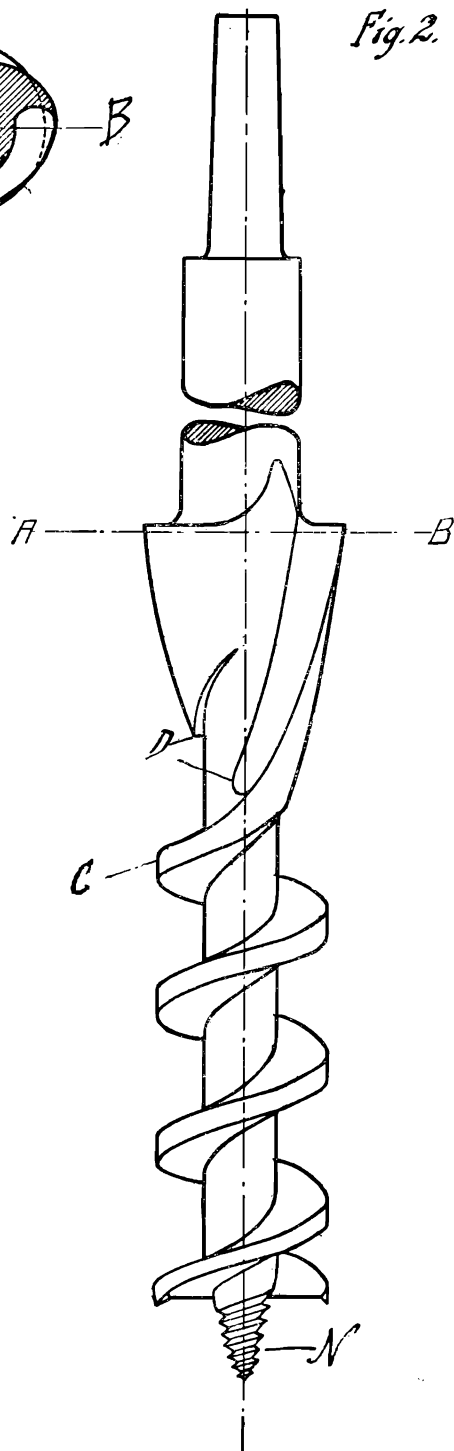
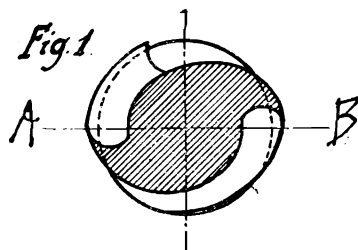
2. Świder w zespole narzędzi według zastrz. 1, znamieny tem, że w górnej części ponad rozwiertakiem (*C*) posiada dwa łyżkowe ostrza (*D*), wykonane na poboczniczy stożka ściętego.

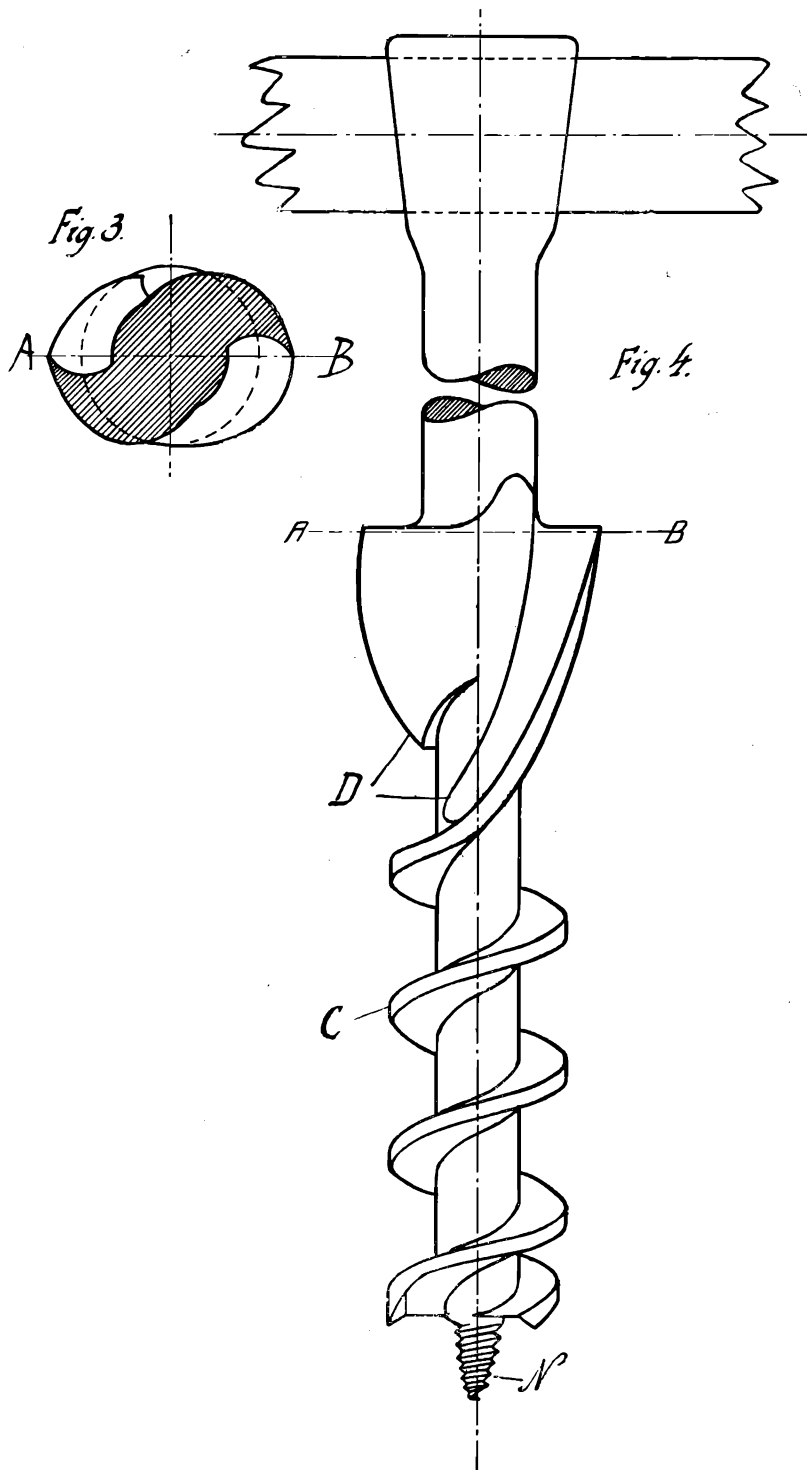
3. łyżka w zespole narzędzi według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada płaski spiralny gwint z płaskim ostrzem na końcu.

4. Uchwyt w zespole narzędzi według zastrz. 1, składający się z główicy z odpowiednim otworem do prowadzenia dybla, znamieny tem, że posiada w dolnej części wykrój (*O—S*) do przyparcia główicy do stopy szyny.

5. Trzpień w zespole narzędzi według zastrz. 1 do zabijania dybla, znamieny tem, że jego koniec (*Y—Z*) jest wkręcany na gwint w trzon (*W*).

Tadeusz Nowak.
Henryk Hercig.

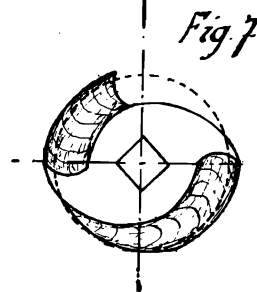
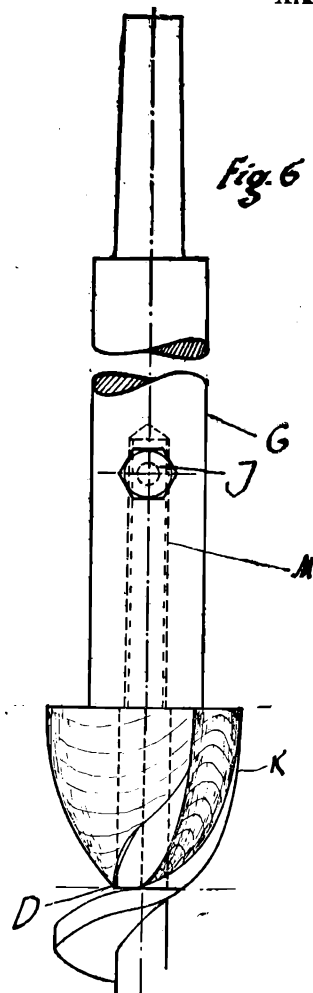
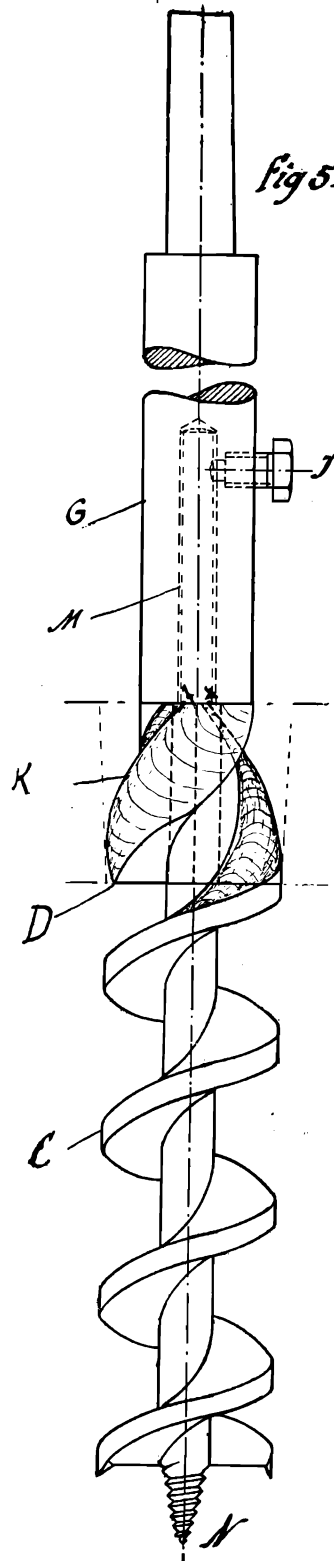

Fig 8.

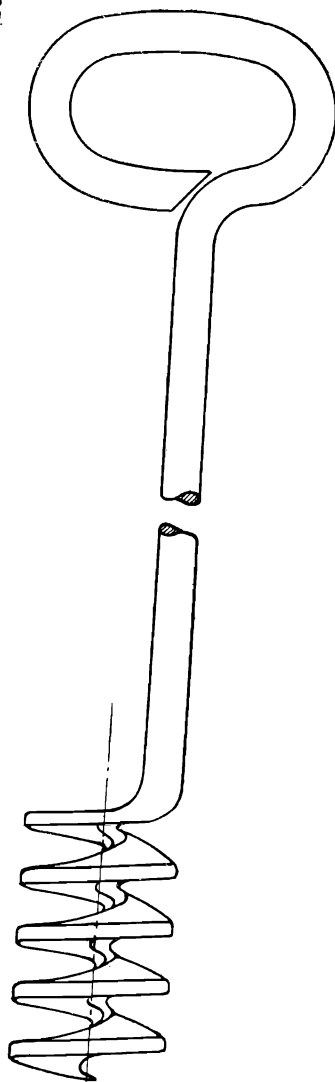

Fig 9.

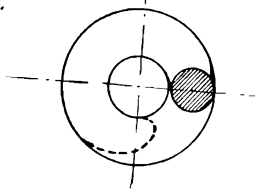

Fig. 10

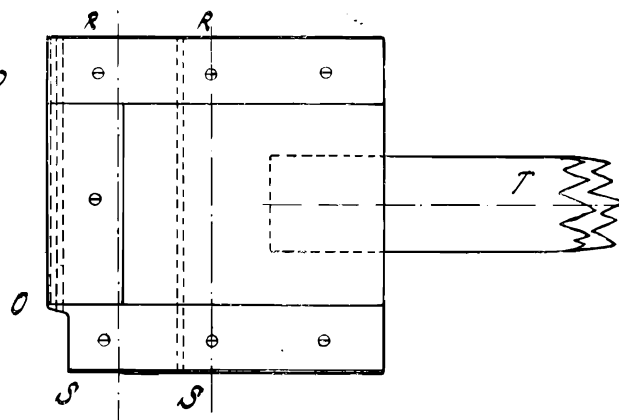

Fig. 11

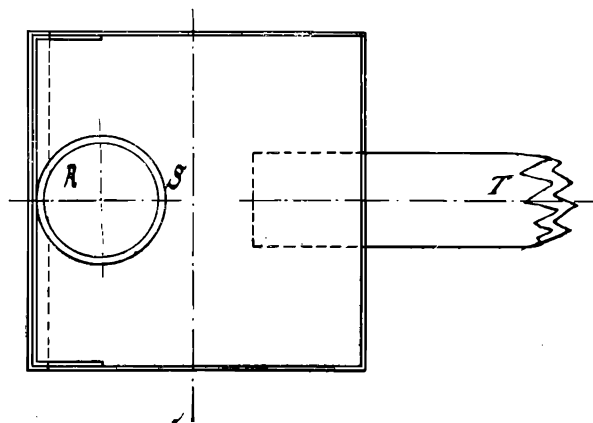

Fig. 12.

